

Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om bygningers energimæssige ydeevne

(2001/C 213 E/15)

(EØS-relevant tekst)

KOM(2001) 226 endelig — 2001/0098(COD)

(Forelagt af Kommissionen den 15. maj 2001)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN
EUROPÆISKE UNION HAR —

handlingsplan for energieffektivitet og anmodet om forslag
til særlige foranstaltninger i bygningssektoren.

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske
Fællesskab, særlig artikel 175,

(6) Bolig- og tertiærsektoren, hvis energiforbrug i høj grad er
forbundet med bygningerne, står for over 40 % af det
endelige energiforbrug i EF; sektoren er i vækst, og det
vil nødvendigvis øge dens energiforbrug og dermed dens
udledning af kuldioxid.

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

(7) Direktiv 93/76/EØF af 13. december 1993 om begræn-
ning af kuldioxidemissionerne ved forbedring af energi-
effektiviteten (Save) ⁽²⁾ kræver, at medlemsstaterne
udvikler, gennemfører og aflægger rapport om
programmer vedrørende energieffektivitet i bygninger;
det begynder nu at få væsentlige positive virkninger.
Ikke desto mindre er der brug for en supplerende retsakt,
der skal fastlægge mere konkrete foranstaltninger med det
formål at gennemføre de store urealiserede energispare-
muligheder og mindske de store forskelle mellem
medlemsstaternes resultater på dette område.

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale
Udvalg,

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget,

i henhold til proceduren i traktatens artikel 251, og

(8) Direktiv 89/106/EØF ⁽³⁾ om indbyrdes tilnærmelse af
medlemsstaternes love og administrative bestemmelser
om byggevarer, at bygværker og deres opvarmnings-,
kølings- og ventilationsanlæg skal konstrueres og udføres
på en sådan måde, at energiforbruget er moderat under
hensyn til stedets klimatiske forhold og til beboerne.

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I henhold til traktatens artikel 6 skal miljøbeskyttelseskrav
integreres i udformningen og gennemførelsen af Fælles-
skabets politikker og aktioner.
- (2) Olieprodukter, naturgas og faste brændstoffer er naturres-
sourcer, som i henhold til traktatens artikel 174 skal
udnyttes forsigtigt og rationelt; de er vigtige energikilder,
men også de vigtigste kilder til kuldioxidemissioner.
- (3) Øget energieffektivitet er en vigtig del af den pakke af
politikker og foranstaltninger, som må iværksættes, hvis
Kyoto-protokollen skal efterkommes, og bør også indgå i
en pakke af politiske tiltag til opfyldelse af yderligere
forpligtelser.
- (4) Styring af energiefterspørgslen er et vigtigt redskab,
hvormed Fællesskabet kan påvirke det globale energi-
marked, og dermed forsyningssikkerheden, på længere
sigt.
- (5) Rådet har i konklusioner vedtaget den 30. maj 2000 og
den 5. december 2000 ⁽¹⁾ tilsluttet sig Kommissionens

(9) Bygningers energimæssige ydeevne bør beregnes ved
hjælp af en metode, som foruden varmeisolering også
omfatter andre forhold, der spiller en stigende rolle, for
eksempel opvarmnings- og klimaanlæg, anvendelse af
vedvarende energi og bygningens udformning. En fælles
fremgangsmåde for denne proces og kvalificerede
personer til at gennemføre den vil bidrage til at skabe
lige vilkår for medlemsstaternes bestræbelser på at spare
energi i bygningssektoren; det ville desuden give potenti-
elle ejere eller brugere bedre oplysning om energimæssig
ydeevne på Fællesskabets ejendomsmarked.

(10) Bygninger påvirker energiforbruget i lang tid fremover, og
nye bygninger bør derfor opfylde mindstenormer for ener-
gimæssig ydeevne, der er tilpasset stedets klima. Da mulig-
hederne for at anvende alternative energiforsynings-
systemer generelt ikke udnyttes til bunds, bør det konse-
kvent undersøges, om sådanne systemer egner sig for nye
bygninger over en vis størrelse.

⁽¹⁾ Rådets konklusioner 8835/2000 (30. maj 2000) og Rådets konklusioner 14000/2000 (5. december 2000).

⁽²⁾ EFT L 237 af 22.9.1993, s. 28.

⁽³⁾ EF L 40 af 11.2.1989, s. 12 (finsk og svensk særudgave: kapitel 13, bind 17, s. 185).

(11) Større renoveringsarbejder på eksisterende bygninger over en vis størrelse bør benyttes som lejlighed til at foretage omkostningseffektive indgreb for at forbedre deres energimæssige ydeevne.

(12) Energiattestering vil øge ejendomsmarkedets gennemskuelighed og tilskynde til energibesparende investeringer, idet man således tilvejebringer objektiv information om bygningers energimæssige ydeevne ved opførelse, salg og udlejning. Det vil også lette anvendelsen af incitamentsystemer. Myndighedsbygninger og offentligt tilgængelige bygninger bør gøres til forbilleder med hensyn til opfyldelse af miljø- og energimæssige hensyn; de bør derfor energiattesteres med jævne mellemrum. De derved fremkomne oplysninger om disse bygningers energimæssige ydeevne bør formidles til offentligheden, ved at energiattesterne opslås på iøjnefaldende steder. Misbrug af varme-, klima- og ventilationsanlæg bør hæmmes ved tilsvarende opslag om officielt anbefalet indetemperatur sammen med visning af den faktisk målte temperatur. Dette vil bidrage til at undgå unødigt energiforbrug, uden at det går ud over indeklimakomforten (termisk komfort) i forhold til udetemperaturen.

(13) Ved regelmæssigt at lade kvalificerede personer vedligeholde kedler og centrale klimaanlæg kan man sørge for at disse anlæg hele tiden er korrekt indstillet i overensstemmelse med produktspecifikationen, så deres ydelse bliver miljømæssigt, sikkerhedsmæssigt og energimæssigt optimal. Det er rimeligt at foretage en uafhængig vurdering af hele varmeanlægget, hver gang udskiftning kan komme i betragtning ud fra hensyn til omkostningseffektivitet.

(14) Der bør i overensstemmelse med subsidiaritetsprincippet og proportionalitetsprincippet, jf. traktatens artikel 5, på fællesskabsplan fastsættes overordnede principper for et system af normer for energimæssig ydeevne, men den nærmere gennemførelse bør overlades til medlemsstaterne, så hver medlemsstat kan vælge den ordning, der passer bedst til landets særlige situation. Dette direktiv omfatter kun det minimum, der er nødvendigt for at nå disse mål.

(15) Der bør være mulighed for hurtigt at tilpasse beregningsmetoden for bygningers energimæssige ydeevne til den tekniske udvikling og til udviklingen inden for standardisering.

(16) Da gennemførelsesbestemmelserne til direktivet er generelle foranstaltninger, jf. artikel 2 i Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen⁽¹⁾, bør de vedtages efter forskriftsproceduren i artikel 5 i nævnte afgørelse.

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

Der fastlægges en fælles ramme til fremme af bygningers energimæssige ydeevne i Fællesskabet under hensyntagen til klima og lokale forhold.

Dette direktiv indeholder krav vedrørende:

- a) en overordnet ramme for en fælles metode til beregning af bygningers samlede energimæssige ydeevne
- b) anvendelse af mindstenormer for nye bygningers energimæssige ydeevne
- c) anvendelse af mindstenormer for den energimæssige ydeevne for store eksisterende bygninger, der skal gennemgå omfattende renoveringsarbejder
- d) energiattestering af bygninger og — for så vidt angår offentligt tilgængelige bygninger — opslag af energiattest og af andre relevante oplysninger på et iøjnefaldende sted
- e) regelmæssigt eftersyn af kedler og centrale klimaanlæg i bygninger samt vurdering af varmeanlægget, når dets kedler er ældre end 15 år.

Artikel 2

I dette direktiv forstås ved:

1. *bygning*: en bygning som helhed eller — i boligsektoren — en del af en bygning, der er udformet til særskilt benyttelse som lejlighed eller rækkehus
2. *en bygnings energimæssige ydeevne*: en bygnings samlede energieffektivitet udtrykt ved et eller flere indikertal, som beregnes under hensyntagen til bygningens varmeisolerings, egenskaberne ved dens installationer, dens udformning og placering, egenproduktion af energi og andre forhold, der påvirker dens nettobehov for energi
3. *mindstenorm for en bygnings energimæssige ydeevne*: et foreskrevet mindstekrav til bygningers energimæssige ydeevne
4. *energiattest for en bygning*: et officielt anerkendt certifikat, der oplyser resultatet af beregningen af bygningens energimæssige ydeevne efter den metode, der er fastlagt i bilaget
5. *offentligt tilgængelige bygninger*: bygninger, der benyttes af myndigheder eller hyppigt besøges og bruges af offentligheden, f.eks. skoler, sygehuse, bygninger i forbindelse med kollektiv transport, sportshaller, svømmehaller og detailhandelsbygninger på mere end 1 000 m²

⁽¹⁾ EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23.

6. *kraftvarme*: samtidig omdannelse af primære brændstoffer til mekanisk eller elektrisk energi og varme
7. *klimaanlæg*: anlæg til køling og øvrig regulering af indeluftens kvalitet
8. *kedel*: en kombination af kedelvandrum og brænder, der er konstrueret til at overføre forbrændingsvarme til vand
9. *nominel nytteeffekt udtrykt i kW*: den af fabrikanten fastsatte og garanterede maksimale varmeeffekt ved kontinuerlig drift under overholdelse af de af fabrikanten angivne nyttevirkningsgrader
10. *nyttevirkning udtrykt i procent*: forholdet mellem den varmemængde, der tilføres vandet i kedlen pr. tidsenhed, og produktet af den nedre brændværdi ved konstant brændstofftryk og brændstofforbruget pr. tidsenhed
11. *varmepumpe*: anlæg, der udvinder varme af omgivelserne og afgiver den i et kontrolleret miljø.

Artikel 3

Medlemsstaterne vedtager en metode til beregning af bygnings energimæssige ydeevne på grundlag af den overordnede ramme, der er anført i bilaget. Metoden videreudvikles og raffineres efter fremgangsmåden i artikel 11, stk. 2.

En bygnings energimæssige ydeevne angives ved et enkelt og gennemskueligt udtryk, der kan omfatte en indikator for udledning af CO₂.

Artikel 4

Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at nye bygninger, der er bestemt til regelmæssig brug, opfylder mindstenormer for energimæssig ydeevne beregnet efter den metodiske ramme i bilaget. Disse normer skal inkludere almindelige indeklimakrav med henblik på at undgå mulige negative effekter som for eksempel utilstrækkelig ventilation. Normerne for energimæssig ydeevne ajourføres mindst hvert femte år, for at de kan følge med den tekniske udvikling i byggesektoren. Medlemsstaterne kan undtage historiske bygninger, midlertidige bygninger, industrianlæg, værksteder og boliger, der ikke benyttes som almindelige boliger.

For nye bygninger, hvis samlede areal er større end 1 000 m², sikrer medlemsstaterne, at de tekniske, miljømæssige og økonomiske muligheder for at installere decentrale energiforsynings-systemer baseret på vedvarende energi, kraftvarme, fjernvarme eller under visse omstændigheder varmepumper vurderes, før der gives byggetilladelse. Resultatet af en sådan vurdering forelægges alle interesserede parter, så de kan tage stilling til det.

Artikel 5

Medlemsstaterne træffer alle nødvendige foranstaltninger til at sikre en højnelse af eksisterende bygningers energimæssige ydeevne, når sådanne bygninger med et samlet areal på over 1 000 m² skal renoveres, således at de når op på mindstenormerne for energimæssig ydeevne, i det omfang dette er teknisk muligt ved omkostningseffektive investeringer, dvs. investeringer, som, beregnet ud fra den aktuelle gennemsnitsrente, kan betales tilbage på 8 år med de opnåede energibesparelser.

Dette princip anvendes i alle tilfælde, hvor de samlede omkostninger ved renoveringen er større end 25 % af bygningens aktuelle forsikringsværdi.

Artikel 6

1. Medlemsstaterne sikrer, at der ved opførelse, salg og udleje af bygninger forelægges potentielle købere eller lejere en højst fem år gammel energiattest.

Medlemsstaterne kan undtage historiske bygninger, midlertidige bygninger, industrianlæg, værksteder og boliger, der ikke benyttes som almindelige boliger.

2. En bygnings energiattest skal indeholde oplysninger, der er relevante for potentielle brugere. Den skal indeholde referencelværdier som f.eks. aktuelle lovpligtige normer og oplysninger om bedste praksis, så forbrugerne kan sammenligne og vurdere bygningens energimæssige ydeevne. Attesten skal være ledsaget af råd om, hvordan den energimæssige ydeevne kan forbedres.

3. Medlemsstaterne kræver, at der i offentligt tilgængelige bygninger opslås en højst fem år gammel energiattest på et sted, der er iøjnefaldende for offentligheden.

På tilsvarende måde skal følgende oplysninger fremvises i offentligt tilgængelige bygninger:

- a) myndighedernes anbefalinger for den pågældende bygnings-type om indendørstemperaturer og i givet fald andre relevante indeklimaparametre, f.eks. relativ luftfugtighed
- b) den aktuelle indendørstemperatur og andre relevante indeklimaparametre, der vises på et eller flere pålidelige instrumenter.

Artikel 7

Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at gennemføre regelmæssigt eftersyn af kedler med en nominel nytteeffekt på mere end 10 kW for hvilke kravene fremgår af bilaget. Disse krav videreudvikles og raffineres efter fremgangsmåden i artikel 11, stk. 2.

Artikel 8

Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at der regelmæssigt foretages eftersyn af centrale klimaanlæg med en nominel køleeffekt på over 12 kW for hvilke kravene fremgår af bilaget. Disse krav videreudvikles og raffineres efter fremgangsmåden i artikel 11, stk. 2.

Artikel 9

Medlemsstaterne sikrer, at attestering af bygninger og eftersyn af varme- og klimaanlæg udføres af kvalificerede og uafhængige personer.

Artikel 10

Tilpasning af bilaget til den tekniske udvikling vedtages efter fremgangsmåden i artikel 11, stk. 2.

Artikel 11

1. Kommissionen bistås af det udvalg, der er nedsat ved artikel 10 i Rådets direktiv 92/75/EØF⁽¹⁾, i det følgende benævnt »udvalget«, som består af repræsentanter for medlemsstaterne og har Kommissionens repræsentant som formand.

2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5 i afgørelse 1999/468/EF i overensstemmelse med samme afgørelses artikel 7 og 8.

3. Det tidsrum, der nævnes i artikel 5, stk. 6, i afgørelse 1999/468/EF, fastsættes til 3 måneder.

Artikel 12

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv senest den 31. december 2003.

Disse love og bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for denne henvisning fastsættes af medlemsstaterne.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de nationale retsfor skrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 13

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Artikel 14

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

⁽¹⁾ EFT L 297 af 13.10.1992, s. 16.

BILAG

A. Rammebestemmelser for beregning af bygningers energimæssige ydeevne (Artikel 3)

1. Metoden til beregning af bygningers energimæssige ydeevne skal omfatte følgende forhold:

- a) varmeisolering (af klimaskærm og installationer)
- b) opvarmningsanlæg og varmtvandsforsyning
- c) klimaanlæg
- d) ventilationssystem
- e) belysningsinstallation
- f) boligens placering og orientering

2. I beregningen skal der tages hensyn til den positive virkning af følgende forhold:

- a) solenergisystemer og andre opvarmnings- og elforsyningssystemer, der bygger på vedvarende energi
- b) elektricitet fremstillet på kraftvarmeanlæg og/eller fjernvarmesystemer.

3. I denne forbindelse bør bygninger mindst opdeles i følgende kategorier:

- a) forskellige typer fritliggende enfamiliehuse
- b) flerfamiliehuse
- c) kontorer
- d) uddannelsesbygninger
- e) sygehuse
- f) hoteller og restauranter
- g) engros- og detailhandelsbygninger
- h) andre typer af energiforbrugende bygninger.

B. Krav vedrørende eftersyn af kedler (Artikel 7)

Eftersynet af kedler skal angå energiforbrug og begrænsning af kuldioxidudledning. Kedler med en nominel nytteeffekt på mere end 100 kW efterses mindst hvert andet år.

For varmeanlæg med mere end 15 år gamle kedler, hvis nominelle nytteeffekt er større end 10 kW, træffer medlemsstaterne de nødvendige foranstaltninger til gennemførelse af et engangseftersyn af hele varmeanlægget. På grundlag af dette eftersyn, der skal omfatte en vurdering af kedlens effektivitet ved fuldlast og dellast og af dens dimensionering i forhold til bygningens opvarmningsbehov, rådgiver den kompetente myndighed brugerne om udskiftning af kedlen og om alternative løsninger.

C. Krav vedrørende eftersyn af centrale klimaanlæg (Artikel 8)

Eftersynet af centrale klimaanlæg skal angå energiforbrug og begrænsning af kuldioxidudledning.

På grundlag af dette eftersyn, der skal omfatte en vurdering af klimaanlæggets effektivitet ved fuldlast og dellast og af dets dimensionering i forhold til bygningens kølebehov, rådgiver den kompetente myndighed brugerne om mulig forbedring eller udskiftning af klimaanlægget og om alternative løsninger.